

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila

Str. Delfinului Nr.1, Brăila
Tel: +0239619900,
Fax: +0239619992
e-mail:
admin.brbrjudx01.br@mfinante.ro

DECIZIA Nr. 1694

din data de _2012

privind soluționarea contestației nr._.2012 formulată de

S.C. X S.R.L. Comuna _Județul Brăila,

înregistrată la D.G.F.P. Județul Brăila sub nr._ /-.2012

Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Județul Brăila a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr._.2012, înregistrată sub nr._.2012, asupra contestației formulată de S.C. X S.R.L. Comuna_, Județul Brăila, împotriva Deciziei de impunere nr.-.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

S.C. X S.R.L. Brăila are sediul în Județul Brăila, Comuna_, tarlăua_, parcela_, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Brăila sub nr.J09/_și are CUI _.

Contestația societății comerciale a fost semnată de către reprezentantul legal al acesteia, respectiv de dl. _- administrator și s-a aplicat amprenta ștampilei societății comerciale, în original.

Având în vedere faptul că, prin acțiunea introdusă în calea administrativă de atac, S.C. X S.R.L. nu a precizat, în clar, suma totală contestată defalcată pe naturi de debite fiscale, D.G.F.P. Județul Brăila a solicitat, prin adresa nr._.2012, ca, în termen de 5 zile de la primirea acesteia, să se comunice, în conformitate cu prevederile art.206 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu ale pct.2.1 din Ordinul P.A.N.A.F. nr.2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003, în clar, suma totală contestată, defalcată pe naturi de debite fiscale, precum și motivele de fapt și de drept pentru toate debitele stabilite în sarcina societății comerciale prin actul atacat, în situația în care înțelege să conteste întreaga sumă, precum și dovezi în susținerea acțiunii formulate.

Adresa mai sus indicată a fost comunicată S.C. X S.R.L., prin poștă, cu scrisoarea recomandată nr._.2012, confirmată de primire în data de _2012.

În data de_.2012, deși S.C. X S.R.L. a depus la D.G.F.P. Județul Brăila răspunsul înregistrat la direcție sub nr._, prin care, precizează, referitor la adresa_.2012, că a formulat "contestație împotriva întregului act administrativ fiscal" prin care s-a stabilit în sarcina sa suma de _lei, iar "motivele de fapt și de drept fiind invocate în cuprinsul acesteia", nu a aplicat pe acesta amprenta

ștampilei societății comerciale, în original, ci o altă ștampilă, respectiv a S.C. _S.R.L. Brăila.

Prin urmare, **obiectul contestației** privește solicitarea societății comerciale de anulare a Deciziei de impunere nr.-.2012, privind suma totală de **_lei**, din care: **_lei**, T.V.A. stabilită suplimentar de plată, **_lei**, dobânzi/majorări de întârziere aferente T.V.A. și **_lei**, penalități de întârziere aferente T.V.A.

Analizând **termenul de depunere** a contestației, D.G.F.P. Județul Brăila reține că, Decizia de impunere nr.-.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Brăila, a fost comunicată S.C. X S.R.L. Comuna_, Județul Brăila, cu adresa nr._.2012, în data de **_.2012**, când s-a confirmat primirea acesteia prin reprezentant înscriindu-se “Am primit un exemplar_.2012”, semnată și ștampilată, și că acțiunea, în calea administrativă de atac nr._.2012, a fost depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală în data de **_.2012**, înregistrată sub nr._.

Ca urmare, se constată că a fost respectat termenul legal de depunere a contestației prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele mai sus menționate, în speță, sunt întrunite condițiile procedurale prevăzute de art.206 (în condițiile aspectelor reținute la cap.III pct.2 din prezenta), art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care D.G.F.P. Județul Brăila este investită să soluționeze contestația.

I. Prin contestația formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr.-.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, se solicită anularea acesteia, motivat de faptul că diferențele stabilite în sarcina sa sunt “nelegale” întrucât contravin prevederilor “legale în vigoare, în materie fiscală”.

Astfel, privind diferența de T.V.A. în sumă de **_lei** stabilită de organul de inspecție fiscală, prin contestație se susține că achiziționarea bunurilor și serviciilor pentru care s-a colectat neîntemeiat T.V.A. „s-a făcut în scopul amenajării fermei de la_– proprietatea societății”, unde este declarat sediul social al S.C. X S.R.L.

În această ordine de idei, contestatoarea a menționat că, amenajările au fost efectuate la sediul social al firmei, “acolo unde sunt negociate și perfectate contractele specifice realizării obiectului ... de activitate”, motiv pentru care consideră că “nu se poate reține că imobilul nu este utilizat în scopul de a obține venituri”, cu atât mai mult cu cât a făcut “dovada cu documente legale” că amenajările au avut loc efectiv.

Referitor la producția de grâu și floarea soarelui obținută de S.C. X S.R.L. în anii 2010 și 2011, prin acțiunea introdusă în calea de atac se susține

că organul de inspecție fiscală a consemnat constatări contradictorii ce nu sunt de natură a stabili "situația fiscală reală a societății", atât timp cât au aplicat procedeul de estimare potrivit prevederilor art.67 din O.G. nr.92/2003, în condițiile în care societatea comercială nu se află "în niciunul din cazurile limitativ prevăzute" de articolul invocat în actul atacat.

Argumentând societatea comercială reține că, deși "existau toate documentele contabile și fiscale, cărora legea le recunoaște forța probantă, inspectorii fiscali le-au ignorat total, luând însă în considerare declarațiile statistice", respectiv declarațiile depuse la Direcția Agricolă Județeană, care "nu pot produce consecințe juridice".

În susținerea motivelor menționate în contestație, societatea comercială face trimitere la prevederile Ordinului nr.9/1992 privind organizarea statisticii oficiale.

II. 1. Prin Decizia de impunere nr.-.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Brăila, s-au stabilit în sarcina S.C. X S.R.L., referitor la soluționarea decontului cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare nr._ 2012, următoarele:

- T.V.A. solicitată la rambursare _____ lei
- T.V.A. stabilită suplimentar de plată _____ lei
- T.V.A. respinsă la rambursare _____ lei
- T.V.A. stabilită suplimentar și rămasă de plată _____ lei
- Dobânzi/majorări de întârziere _____ lei
- Penalități de întârziere _____ lei.

Motivele de fapt ale stabilirii obligațiilor fiscale suplimentare de plată, înscrise în decizie au fost constatarea unor deficiențe care au condus la modificarea bazei de impozitare cu suma de _lei și stabilirea unei T.V.A. suplimentară în sumă de _lei, după cum urmează:

1. constatări privind T.V.A. colectată:

- _lei, T.V.A. colectată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate în vederea amenajării fermei de la_, în condițiile în care potrivit contractului încheiat în data de _2006, S.C. X S.R.L. a închiriat S.C. _S.R.L. ferma aflată în proprietatea sa, conform încheierii nr._ a Tribunalului Brăila, pe o perioadă de 10 ani, începând cu data de _2006, fără a factura și a înregistra venituri din chirii, încălcând prevederile art.128 alin.(4) lit.b) și art.129 alin.(4) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- _lei, T.V.A. colectată aferentă bunurilor constatate lipsă (producția de rapiță, stornată în _2011) în valoare de _lei, motivat de faptul că neavând densitate maximă la ha, cultura a fost întoarsă, după cum rezultă din adeverința nr._.2011 eliberată de Primăria_, încălcând prevederile art.21 alin.(4) lit.c) și ale art.128 alin.(4) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- lei, T.V.A. colectată aferentă producțiilor de grâu și floarea soarelui obținute în anii 2010 și 2011, neînregistrate în contabilitate, dar declarate în la Direcția Agricolă Brăila, în condițiile în care organul de inspecție fiscală a menționat că din analiza producției realizate pentru culturile agricole de grâu și floarea soarelui, înregistrate în contul 345, a rezultat că producția înregistrată în contabilitate este mai mică față de producția pentru care s-au angajat și înregistrat în contabilitate cheltuieli în contul 331, respectiv pentru anul 2010 – cheltuieli înregistrate în contul 331 în sumă de lei, producție înregistrată (grâu și orz) în contul 345 în sumă de lei și pentru anul 2011 - cheltuieli înregistrate în contul 331 în sumă de lei, producție înregistrată (grâu și floarea soarelui) în contul 345 în sumă de lei. Totodată, organul de inspecție a menționat și că luând în considerare constatările efectuate, a considerat că producțiile înregistrate în contabilitate sunt mai mici în raport cu producțiile declarate de societate la Direcția Agricolă a Județului Brăila prin formularul și a procedat la estimarea veniturilor, în baza prevederilor art.6, art.7 alin.(2), art.49 și art.67 din O.G. nr.92/2003, republicată, stabilind o bază de impunere estimată în sumă de lei (prin scăderea din producția declarată a producției înregistrată în contabilitate), cu T.V.A. colectată suplimentară de lei;

2. constatarea unor deficiențe care au condus la modificarea bazei de impozitare prin stabilirea unei T.V.A. neadmisă la deducere, astfel:

- lei, reprezintă T.V.A. deductibilă ajustată aferentă fermei de la închiriată conform contractului încheiat la data de .2006 cu S.C. S.R.L., fermă aflată în proprietatea agentului economic, în condițiile în care pe toată perioada verificată societatea comercială nu a facturat și nu a înregistrat venituri din chirii, speței fiindu-i aplicabile prevederile art.149 alin.(1) lit.b) și art.161 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- lei, reprezintă T.V.A. neadmisă la deducere din facturile emise de S.C. S.N.C. pentru arenda facturată în anul 2010, pentru care agentul economic nu a prezentat notificările privind opțiunea de taxare transmisă de furnizor, încălcând prevederile art.141 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu ale pct.38 alin.(3) din H.G. nr.44/2004 privind Normele de aplicare a Codului fiscal.

2. Prin Raportul de inspecție fiscală nr..2012, întocmit de Activitatea de Inspecție Fiscală, ce a stat la baza emiterii deciziei mai sus menționate, constatările organului de inspecție fiscală sunt identice celor prezentate în Decizia de impunere nr. -.2012, motiv pentru care nu se va proceda la detalierea acestora.

Ca răspuns la solicitarea Serviciului Soluționare Contestații din adresa nr. / .2012, Activitatea de Inspecție Fiscală a înaintat cu adresa nr..2012, înregistrată sub nr. 2012, calculul dobânzilor/majorărilor de întârziere și al penalităților de întârziere aferente sumei de lei privind producțiile de grâu și floarea soarelui obținute de S.C. X S.R.L. în anii 2010 și

2011, iar ulterior prin adresa nr._.2012, înregistrată sub nr._.2012, a precizat că, pentru suma de _lei, reprezentând T.V.A. colectată suplimentar aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate în vederea amenajării fermei de la_, nu s-au calculat accesorii prin actul de inspecție fiscală.

III. Din analiza actelor și documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile legale aplicabile speței și având în vedere motivațiile invocate de contestatoare, se rețin următoarele:

1. Privind suma de _lei, reprezentând T.V.A. stabilită suplimentar, cauza supusă soluționării este dacă S.C. X S.R.L. datorează această sumă bugetului de stat în condițiile în care societatea comercială a achiziționat bunuri și servicii pentru care a dedus T.V.A., pe care le-a pus la dispoziția unui alt agent economic cu titlu gratuit privind imobilul ferma de la _

În fapt, în data de_.2012, A.I.F. Brăila a emis, pentru S.C. X S.R.L., Decizia de impunere nr._ privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, prin care a stabilit în sarcina societății comerciale și T.V.A. colectată suplimentară de _lei aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate în vederea amenajării fermei de la_, în condițiile în care potrivit contractului încheiat în data de _2006, S.C. X S.R.L. a închiriat S.C. _S.R.L. ferma aflată în proprietatea sa, conform încheierii nr._ a Tribunalului Brăila, pe o perioadă de 10 ani, începând cu data de_.2006, fără a factura și a înregistra venituri din chirii, încălcând prevederile art.128 alin.(4) lit.b) și art.129 alin.(4) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Menționăm că, potrivit încheierii nr._.2003 a Tribunalului Brăila, S.C. X S.R.L. a achiziționat ferma _respectiv corpurile_ – sediul administrativ, pe care, în data de_.2006, a închiriat-o integral S.C. _S.R.L.

Împotriva Deciziei de impunere nr.-.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, S.C. X S.R.L. a formulat contestație prin care a menționat, privind diferența de T.V.A. în sumă de _lei stabilită de organul de inspecție fiscală, că achiziționarea bunurilor și serviciilor pentru care s-a colectat neîntemeiat T.V.A. „s-a făcut în scopul amenajării fermei de la_ – proprietatea societății”, unde este declarat sediul social al S.C. X S.R.L., acestea fiind efectuate la sediul social al firmei, “acolo unde sunt negociate și perfectate contractele specifice realizării obiectului ... de activitate”, motiv pentru care consideră că “nu se poate reține că imobilul nu este utilizat în scopul de a obține venituri”, cu atât mai mult cu cât a făcut “dovada cu documente legale” că amenajările au avut loc efectiv.

În drept, privind T.V.A. colectată suplimentar aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate în vederea amenajării fermei de la_, sunt aplicabile prevederile art.128 alin.(4) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

**“Livrarea de bunuri
ART. 128**

...
(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

...
b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate ... de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;”

Față de cadrul legal menționat, D.G.F.P. Județul Brăila reține că preluarea de către o persoană a bunurilor achiziționate pentru a fi puse la dispoziția altor persoane în mod gratuit, se consideră livrare de bunuri efectuată cu plată dacă taxa aferentă achiziției bunurilor a fost dedusă parțial sau total.

Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, D.G.F.P. Județul Brăila constată, pe de o parte, că în perioada_.2009 –_.2011, S.C. X S.R.L. a achiziționat bunuri și servicii pentru amenajarea fermei de la_, iar, pe de altă parte, că, potrivit contractului de închiriere din data de_.2006, societatea comercială a închiriat ferma, integral (inclusiv corpul_– sediul administrativ), S.C. _S.R.L., pe o perioadă de _ ani, fără a factura și încasa, în perioada verificată, venituri din chirii.

Prin urmare, se constată că S.C. X S.R.L. a achiziționat bunuri și servicii pentru amenajarea fermei de la_, pentru care a dedus integral T.V.A., bunuri ce au fost puse la dispoziția S.C. _ S.R.L. cu titlu gratuit, motiv pentru care în mod corect și legal organul de inspecție fiscală a asimilat operațiunea de punere la dispoziție cu titlu gratuit cu o livrare de bunuri cu plată, stabilind în sarcina S.C. X S.R.L. o T.V.A. colectată suplimentar în sumă de _lei.

Pentru cele ce preced contestația formulată de S.C. X S.R.L. privind suma de _lei, cu titlu de T.V.A. stabilită suplimentar, se privește ca **neîntemeiată** urmând a fi **respinsă** ca atare.

Nu are relevanță în soluționarea favorabilă a cauzei motivația contestatoarei potrivit căreia achiziționarea bunurilor și serviciilor pentru care s-a colectat neîntemeiat T.V.A. „s-a făcut în scopul amenajării fermei de la_– proprietatea societății”, unde este declarat sediul social al S.C. X S.R.L., acestea fiind efectuate la sediul social al firmei, “acolo unde sunt negociate și perfectate contractele specifice realizării obiectului ... de activitate, în condițiile în care, în realitate organul de inspecție fiscală nu a procedat la neadmiterea la deducere a T.V.A. pentru amenajarea sediului cum eronat a interpretat contestatoarea, ci, datorită faptului că aceste bunuri și servicii au fost achiziționate pentru un sediu pus la dispoziția altei societăți comerciale prin închiriere (inclusiv corpul _– sediul administrativ), bunurile au fost asimilate ca fiind livrate cu titlu gratuit chiriașului deoarece contestatoarea nu a încasat chirie în perioada verificată, stabilindu-se astfel în sarcina acesteia T.V.A. colectată în speță.

2. Privind suma totală de _lei, din care: _lei, T.V.A. stabilită suplimentar, _lei, dobânzi/majorări de întârziere aferente T.V.A. și _lei, penalități de întârziere aferente T.V.A., cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. Județul Brăila se poate pronunța asupra temeiniciei stabilirii acestei sume în sarcina S.C. X S.R.L. în condițiile în care societatea comercială nu a prezentat motive de fapt și de drept prin acțiunea introdusă în calea administrativă de atac pentru aceste sume contestate, inclusiv prin completarea adusă ulterior.

În fapt, în data de _2012, A.I.F. Brăila a emis, pentru S.C. X S.R.L., Decizia de impunere nr.-2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, prin care a menționat că a stabilit în sarcina societății comerciale și T.V.A. colectată suplimentară de _lei, aferentă bunurilor constatate lipsă (producția de rapiță, stornată în _ 2011) în valoare de _lei, motivat de faptul că neavând densitate maximă la ha, cultura a fost întoarsă, după cum rezultă din adeverința nr._2011 eliberată de Primăria _încălcând prevederile art.21 alin.(4) lit.c) și ale art.128 alin.(4) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, organul de inspecție fiscală a menționat și că nu a acceptat la deducere T.V.A. respectiv a sumelor:

- _lei, reprezentând T.V.A. deductibilă ajustată aferentă fermei de la_, închiriată conform contractului încheiat la data de _2006 cu S.C. _S.R.L., fermă aflată în proprietatea agentului economic, în condițiile în care pe toată perioada verificată societatea comercială nu a facturat și nu a înregistrat venituri din chirii, speței fiindu-i aplicabile prevederile art.149 alin.(1) lit.b) și art.161 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- _lei, reprezentând T.V.A. neadmisă la deducere din facturile emise de S.C. _S.N.C. _pentru arenda facturată în anul 2010, pentru care agentul economic nu a prezentat notificările privind opțiunea de taxare transmisă de furnizor, încălcând prevederile art.141 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu ale pct.38 alin.(3) din H.G. nr.44/2004 privind Normele de aplicare a Codului fiscal.

Împotriva Deciziei de impunere nr.-2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală referitor la aceste constatări ale inspecției fiscale, S.C. X S.R.L. a formulat contestație, prin care nu a prezentat motive de fapt și de drept pentru acestea.

Având în vedere faptul că, prin acțiunea introdusă în calea administrativă de atac, S.C. X S.R.L. nu a precizat, în clar, suma totală contestată defalcată pe naturi de debite fiscale, D.G.F.P. Județul Brăila a solicitat, prin adresa nr._ 2012, ca, în termen de 5 zile de la primirea acesteia, să se comunice, în conformitate cu prevederile art.206 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu ale pct.2.1 din Ordinul P.A.N.A.F.

nr.2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003, în clar, suma totală contestată, defalcată pe naturi de debite fiscale, precum și motivele de fapt și de drept pentru toate debitele stabilite în sarcina societății comerciale prin actul atacat, în situația în care înțelege să conteste întreaga sumă, precum și dovezi în susținerea acțiunii formulate.

Ca răspuns la adresa nr._.2012, S.C. X S.R.L. a precizat că motivele de fapt și de drept au fost invocate în cuprinsul acesteia, adică a contestației formulate.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.206 alin.(1) lit.c) și d), și art.213 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum urmează:

“ ARTICOLUL 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

...

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

...

ARTICOLUL 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

De asemenea, **în drept**, sunt aplicabile și prevederile pct.2.5 și 11.1 lit.b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 2.137/2011, astfel:

“2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

...

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

...

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Față de cadrul legal menționat, de actele și documentele existente la dosarul cauzei, inclusiv răspunsul la adresa nr._.2012, D.G.F.P. Județul Brăila reține că, deși S.C. X S.R.L., a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr.-.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, până la emiterea prezentei decizii de soluționare a acțiunii în calea administrativă de atac nu a prezentat motivele de fapt și de drept și nici dovezile în susținere pe care se

întemeiază contestația, pentru T.V.A. colectată suplimentar în sumă de _lei aferentă bunurilor constatate lipsă, nici pentru T.V.A. neadmisă la deducere în sumă de _lei, aferentă facturilor emise de S.C. _S.N.C. _și nici pentru T.V.A. deductibilă ajustată în sumă de _lei aferentă fermei de la_.

În aceste condiții, având în vedere cele menționate anterior și faptul că, S.C. X S.R.L. nu a prezentat motive de fapt și de drept în susținere, privind suma totală de _lei, din care: _lei, T.V.A. stabilită suplimentar, _lei, dobânzi/majorări de întârziere aferente T.V.A. și _lei, penalități de întârziere aferente T.V.A., contestația formulată de societatea comercială împotriva acesteia se privește ca **nemotivată**, urmând a fi **respinsă** ca atare.

3. Privind suma totală de _lei, din care: _lei, diferență T.V.A., _lei, dobânzi/majorări de întârziere aferente T.V.A. și _lei, penalități de întârziere aferente T.V.A., cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. Județul Brăila se poate pronunța pe fond în condițiile în care organul de inspecție fiscală a avut în vedere la stabilirea diferențelor în sarcina societății comerciale exclusiv informații statistice.

În fapt, în data de _2012, A.I.F. Brăila a emis pentru S.C. X S.R.L. Decizia de impunere nr._ privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, prin care a menționat că a stabilit în sarcina societății comerciale și T.V.A. colectată suplimentară de _lei, aferentă producțiilor de grâu și floarea soarelui obținute în anii 2010 și 2011, neînregistrate în contabilitate, dar declarate în _la Direcția Agricolă Brăila. Astfel, organul de inspecție fiscală a precizat că, din analiza producției realizate pentru culturile agricole de grâu și floarea soarelui înregistrate în contul 345 a rezultat că producția înregistrată în contabilitate este mai mică față de producția pentru care s-au angajat și înregistrat în contabilitate cheltuieli în contul 331, respectiv pentru anul 2010 – cheltuieli înregistrate în contul 331 în sumă de _lei, producție înregistrată (grâu și orz) în contul 345 în sumă de _lei și pentru anul 2011 - cheltuieli înregistrate în contul 331 în sumă de _lei, producție înregistrată (grâu și floarea soarelui) în contul 345 în sumă de _lei. Totodată, organul de inspecție a menționat și că, luând în considerare constatările efectuate, a considerat că producțiile înregistrate în contabilitate sunt mai mici în raport cu producțiile declarate de societate la Direcția Agricolă a Județului Brăila prin formularul _și a procedat la estimarea veniturilor, în baza prevederilor art.6, art.7 alin.(2), art.49 și art.67 din O.G. nr.92/2003, republicată, stabilind o bază de impunere estimată în sumă de _lei (prin scăderea din producția declarată a producției înregistrată în contabilitate).

Împotriva deciziei de impunere mai sus menționată, S.C. X S.R.L. a formulat contestație prin care susține că organul de inspecție fiscală a consemnat constatări contradictorii ce nu sunt de natură a stabili "situația fiscală reală a societății", atât timp cât au aplicat procedeul de estimare potrivit prevederilor art.67 din O.G. nr.92/2003, în condițiile în care societatea

comercială nu se află “în niciunul din cazurile limitativ prevăzute” de articolul invocat în actul atacat.

Argumentând societatea comercială reține că, deși “existau toate documentele contabile și fiscale, cărora legea le recunoaște forța probantă, inspectorii fiscali le-au ignorat total, luând însă în considerare declarațiile statistice”, respectiv declarațiile _depuse la Direcția Agricolă Județeană, care “nu pot produce consecințe juridice”, având în vedere prevederile Ordinului nr.9/1992 privind organizarea statisticii oficiale.

În drept, potrivit prevederilor art.49 alin.(1) lit.a) și lit.c) și alin.(2), art.56 alin.(1) și art.65 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 49

Mijloace de probă

(1) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:

a) solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabililor și a altor persoane;

...

c) folosirea înscrisurilor;

...

(2) Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.

...

Art. 56

Prezentarea de înscrisuri

(1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale, contribuabilul are obligația să pună la dispoziție organului fiscal registre, evidențe, documente de afaceri și orice alte înscrisuri. În același scop, organul fiscal are dreptul să solicite înscrisuri și altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice.

...

Art.65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

...

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

Având în vedere cadrul legal menționat, D.G.F.P. Județul Brăila reține că pentru determinarea stării de fapt fiscale a contribuabilului, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabililor și a altor persoane, acestea putând fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege, având sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.

Ținând cont de documentele existente la dosarul cauzei, D.G.F.P. Județul Brăila constată că, organul de inspecție fiscală, pentru a determina starea de fapt fiscală a contribuabilului a procedat la compararea

producțiilor înregistrate în contabilitate de S.C. X S.R.L. cu producțiile declarate de societate la Direcția Agricolă a Județului Brăila prin formularul AGR 2B, cu consecința estimării veniturilor și stabilirea unei taxe pe valoarea adău gată colectată suplimentară, fără a ține cont de prevederile art.5 lit.e) din Legea nr.226/2009 privind organizarea și funcționarea statisticii oficiale în România, astfel cum a fost modificat de Legea nr.211/2010, potrivit căruia, un principiu fundamental pe care se bazează statistica îl reprezintă confidențialitatea informațiilor statistice ce presupune protejarea datelor confidențiale obținute direct în scopuri statistice sau indirect din surse administrative ori din alte surse și implică **interzicerea utilizării datelor în alte scopuri decât cele statistice**. Mai mult, potrivit prevederilor art.36 din același act normativ, **datele statistice confidențiale nu pot servi la stabilirea unor drepturi sau obligații** pentru furnizorii de date la care se referă.

Ori, în speță, a proceda la stabilirea în sarcina S.C. X S.R.L. de obligații fiscale având la bază doar producțiile declarate de societate la Direcția Agricolă a Județului Brăila prin formularul AGR 2B, date statistice confidențiale, excede cadrului legal mai sus menționat.

Prin urmare, organul de inspecție fiscală, pornind de la neconcordanța dintre producția înregistrată de societatea comercială în evidența contabilă și declarațiile statistice furnizate, trebuia să procedeze la determinarea stării de fapt fiscală a contestatoarei pe bază de probe, informații obținute de la alți contribuabili, să solicite înscrisuri de la clienții cu care a avut raporturi economice, inclusiv alte date relevante puse în evidență de o asemenea analiză, astfel încât constatările să fie motivate și întemeiate, potrivit legii.

De altfel, însuși art.67 din actul normativ invocat în precedent prevede printre altele, în situația estimării faptului că, organul fiscal trebuie să identifice acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

În atare situație, organul de soluționare se află în imposibilitatea de a antama fondul cauzei având în vedere neclaritățile privind starea de fapt fiscală astfel cum s-a prezentat de organul de inspecție fiscală și neclarificată la rândul său de petentă.

În acest context, **în drept**, speței îi sunt aplicabile prevederile art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul cărora:

“ ARTICOLUL 216

Soluții asupra contestației

...
(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Totodată, mai sunt aplicabile și prevederile pct.11.6 și 11.7 din Ordinul P.A.N.A.F. nr.2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru

aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, conform căroră :

“11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii ”.

Pe cale de consecință, D.G.F.P. Județul Braila nu se poate pronunța asupra legalității și corectitudinii stabilirii obligațiilor fiscale analizate pe baza considerentelor prezentate, motiv pentru care se va proceda la **desființarea parțială** a Deciziei de impunere nr._.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de D.G.F.P. Județul Brăila - Activitatea de Inspecție Fiscală, privind suma totală de **_lei**, din care: **_lei**, diferență T.V.A., **_lei**, dobânzi/majorări de întârziere aferente T.V.A. și **_lei**, penalități de întârziere aferente T.V.A., urmând ca o altă echipă de control decât cea care a încheiat actul atacat să procedeze, la întocmirea unui nou act administrativ fiscal, care va viza strict aceeași perioadă și aceeași bază impozabilă, ținând cont de considerentele din prezenta decizie.

Ca efect al acestei soluții se reține faptul că, S.C. X S.R.L. Comuna_, Județul Brăila, este repusă în situația anterioară emiterii Deciziei de impunere nr._.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de D.G.F.P. Județul Brăila - Activitatea de Inspecție Fiscală, privind numai suma totală de **_lei, din care: **_lei**, diferență T.V.A., **_lei**, dobânzi/majorări de întârziere aferente T.V.A. și **_lei**, penalități de întârziere aferente T.V.A.**

Pentru cele ce preced și în temeiul art.209 alin.(1) lit. a), art.210 și art.216 alin.(1) și alin.(3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE :

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. X S.R.L. Comuna_, Județul Brăila, cu sediul în Județul Brăila, Comuna_, tarlăua_, parcela _privind suma de **_lei**, cu titlu de T.V.A. stabilită suplimentar, înscrisă în Decizia de impunere nr.-.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de D.G.F.P. Județul Brăila - Activitatea de Inspecție Fiscală.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de S.C. X S.R.L., privind suma totală de **_lei**, din care: **_lei**, T.V.A. stabilită suplimentar, **_lei**, dobânzi/majorări de întârziere aferente T.V.A. și **_lei**, penalități de întârziere aferente T.V.A., înscrisă în Decizia de impunere nr.-.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de D.G.F.P. Județul Brăila - Activitatea de Inspecție Fiscală.

3. Desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. _2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de D.G.F.P. Județul Brăila - Activitatea de Inspecție Fiscală, privind pe S.C. X S.R.L., pentru suma totală de **_lei**, din care: **_lei**, diferență T.V.A., **_lei**, dobânzi/majorări de întârziere aferente T.V.A. și **_lei**, penalități de întârziere aferente T.V.A., urmând ca o altă echipă de control decât cea care a încheiat actul atacat să procedeze, la întocmirea unui nou act administrativ fiscal, care va viza strict aceeași perioadă și aceeași bază impozabilă, ținând cont de considerentele din prezenta decizie.

În temeiul art.210 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie de soluționare a contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, respectiv la Tribunalul Brăila, în temeiul art.218 alin.(2) din același act normativ, în termen de 6 luni de la data comunicării.